

Murska Straža

Glasilo obmejnih Slovencev.

Uredništvo: Maribor, Cirilova tiskarna, Koroška c.
Upravništvo v Gornji Radgani, Sp. griz 7, I. nadstr.
Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak četrtek zjutraj in stane s poštnino vred
za celo leto 30 K, za pol leta 15 K, za četrt leta
8 K. Posamezna številka stane 80 vinarjev.

Inserati: Ena petstolpna petitvrsta (prostor 3 mm
visok in 54 mm širok) K 150.
Pri večkratni objavi primeren popust.

Bela in zelena.

Na Koroškem se bliža velika odločitev. Vsilili so nam glasovanje, ki bi bilo pravično, če bi glasovali tudi v tistih krajih, ki so jih Italijani zasedli. Toda za primorske Slovence ne velja samoodločba, velja pa za koroške, ki so bili najbolj izloženi pomembvanju. S skrbjo smo sprejeli določbo o plebiscitu, a danes — čez eno leto — nam je pogled jasnejši. To, kar je bilo septembra lanskega leta nemogoče, je zdaj pred plebiscitom veselo dejstvo. Koroški Slovenci se sami bore proti najhujši bolezni, ki se je oprijela njihovega poštenega srca, proti rji njihovega značaja — proti nemškutarstvu. Opasnejši nego Nemci, ki vihite svoj nož na svitem solneu, so tatovi narodne časti, izdajalci svoje matere, bratje Elijalta in Judeža — nemčurji. Oni so skrili od Nemcev jim podani nož pod sukajo in napadajo za hrbtom. Oni so prišli z geslom „Koroška Korošcem“, geslom, proti kateremu bi vstal več nemški narod, če bi se reklo: „Bavarska Bavarcem“, Pruska Prusom“ itd. Se bolj zarjavelo in zoprno je to geslo tam, kjer sta živel skupaj dva naroda vsled stoletnega nasilja, kakor je to na Koroškem. Vsa znamenja kažejo, da je naše koroške rojake prešinil nov duh, navdal narodni in človeški ponos. Suženjstvo je sramotno, suženjstvo je veleizdaja, je dejal nepozabni dr. Krek. In kaj je suženjstvo? Pomanjkanje ponosa, zavesti in lastne volje.

Na Gosposvetskem polju pri Celovcu je stal nekoč prestol in na ta prestol so sedali novo izvoljeni vladarji dežele, da položijo prisego. Obred vstoličenja je stari slovenski običaj, ki kaže, da je Slovan po svoji naravi skozi in skozi demokrat. Ne le obred, temveč tudi jezik je bil slovenski. Knez je moral prisegati v slovenskem jeziku. To je bil zadnji svet slovenske neodvisnosti. Potem pa je govoril samo tuji meč. In upognil se je naš hrbet, klonila je naša glava, motne so postale naše oči. Najprej je bil nemški grajšček, ki je izpodrival slovenskega kmeta na Ko-

roškem, pozneje pa je njegovo vlogo prevzel nemški uradnik. Ni čuda, ako je koroški Slovenec otopel in postal ravnodušen. Pripravili so ga že na narodno smrt. A svetovna vojna je končala večstoletno slovensko suženjstvo in „veleizdaja“ je zbrisala še večjo sramoto z naše narodne duše. Bali smo se za koroškega Slovence, da se ne bo zavedal velikega zgodovinskega trenutka. Enoletno skupno življenje pa je prineslo krasne sadove. Slovenska Koroška je probujena. Slovenska Koroška zre veselega srca na 10. oktober, ki jo za vedno združi s svobodno državo jugoslovansko.

Bela ali zelena! Dve barvi so ji dali; bela pomeni njeno vstajenje, zelena pa plaše, ki bo vanj zavita legla v grob. Odločitev je lahka! Če je v koroškem ljudstvu dovolj ponosa, ne bo nikdar glasovalo za državo, kateri so koroški Slovenci deseta briga, ki pa zahteva lepo koroško zemljo, da z njo zakrpa svojo siromašno sukno in ji vtisne nemški pečat! Ne bod' mo šalobarde! Povejmo vsemu svetu, da je 10. in 31. oktobra konec nemškemu gospodstvu nad Slovenci.

Kakor zdravje je domovina. Ko izgubiš zdravje veš šele, kako je dragoceno. In kdor je zdravje zapravil, ga ne dobi več. Tudi koroškim Slovincem ne sine nikdar več svoboda, če jo zapravijo 10. oktobra. Vsa se da popraviti in izboljšati, hudi davki in druge krivice minejo, toda zamujenega trenutka ne prinesejo dolga stoletja več.

Kvišku glave, bratje! Ni je sile, ki bi vas mogla streliti, če se zavedate svoje dolžnosti do sebe in svoje bodočnosti. Vaš korak na glasovališče je svet, saj kujete usodo svojim otrokom in njihovim potomcem.

Dve barvi ste: bela pomeni novo življenje, zelena pa konča stoletno hiranje in vam pokrije grob, zeleni grob med kamenimi gorami.

Jugoslavija ali Avstrija?

Mirovna pogodba z Avstrijo je sicer stopila v veljavo, toda dogodki na Koroškem kažejo, da vlada med nami in Avstriji razmerje, ki prav nič ne diši po miru. Na koroških tleh se bije med obema državama huda in odločilna bitka. Orožje miruje, ne miruje pa vojni duh. V Celovcu, v Gradcu in na Dunaju se kujejo proti nam sovražni naklepi, pletejo diplomatske spletke, širijo vesti, katerih neresničnost je jasna kot beli dan, ki pa lahko zaslepijo vse one, kateri ne poznajo razmer. V gojenju sovraštva nasproti

Jugoslovonom ne zaostaja vlada za javnostjo, ne stranka za stranko, ne Dunajčan za Korošcem. Za ostudno gonjo, ki jo uganja koroška Landsmannschaft proti Slovincem, stoji vsa Avstrija. Celo iz Nemčije prihajajo darovi za Avstrijce in kamenje proti Jugoslovonom. V času, ko se na eni strani določajo stalne meje, se bije v drugem odseku huda bitka za Slovensko Koroško. In čim bolj se bliža dan zmage, tem bolj se ostre nasprotja.

Jugoslavija je nastala proti volji Avstrije t. j.

LISTEK.

Zapiski.

Ko sem se na zadnjo nedeljo pred plebiscitom vozil po Slovenski Koroški, so mi prihajale na misel pesnikove besede: „Kot gora, Korotan, si mi težak.“ Nisem se jih mogel otresti. Oči so povsod videle gore, težke, kamene gore z vrhovi, ki so zaviti v meglo. Težke so in orjaške, da od njih temni nebo. In vedel sem, da sence teh gora padajo že stoletja v slovensko dušo. Vedno težje, zmerom temnejše. Pod njimi se vpgobajajo naša kolena, od njih so slabi in utrjeni naši koraki. Ali malo časa še in sence se bodo razšle. Ostale bodo gore, težke, kamene gore, a sence bodo padale v nasprotno stran. Se težje, še temnejše. Spomnil sem se, da ima naš narod zgodovino in da je vedno dajal. Prišel bo pa čas, ko bo tudi jemal.

V Grabštajnu pred Celovcem sem prenočil. Bil sem utrujen, a dolgo nisem mogel zaspati. Lotevala se me je lahka dremavica. Zdelo se mi je, da se nekje za gorami dani, a dneva ni hotelo biti. Nekdo je rekel, da ga sploh ne bo. Čemu se pa dani? — sem

si mislil in se predramil. Spomnil sem se na Gospo sveto . . .

Prišli so agitatorji in so vpili: „Koroško Korošcem.“ Mi poznamo več podobnih gesel, ki jih postavljajo na razpotja, n. pr.: Amerika Amerikancem, Balkan Balkancem itd. Te dni sem jih izvedel še nekaj: Beograd Beograjcem, Ljubljana Ljublancem ali Veržej Veržejeem. In nastopili bodo blaženi časi, zakaj vsaka vas bo lahko za lastnimi plotovi uživala vso goloto svoje sreče!

Rekli so, naj ljudstvo na nepristranski način odloči, kam hoče pripasti. Toda vprašajmo jih: Kaj je ljudstvo in kaj nepristranski način? Ljudstvo ni od danes do jutri, kakor n. pr. antanta. Ljudstvo je usedlina preteklosti in testo bodočnosti. Stoletja govore iz njega, stoletja bijejo v njegovem srcu, poljejo mu po žilah in ravnajo njegovo voljo. Se v živečem ljudstvu so tri pokolenja: eno prihaja, drugo je na višku, tretje odhaja. Ono, ki odhaja, pripada po svoji duši preteklosti; ono, ki prihaja, pa bodočnosti. Pokolenje, ki je zgoraj, čuti sedanost. Čegava beseda bo tedaj prava, ako to ljudstvo spregovori? In nepristransko naj odloči? Izbijte mu iz glave, kar so mu vbijali več stoletij v glavo. Postavite ga v sedanost. Iz njega govore glasovi, ki so tuji, ki niso njegovi in ne naši!

avstrijsko-nemškega naroda. Razdrli smo skupno hišo in si postavili novi dom, kjer gospodarimo po lastni volji. Avstrijci imajo tudi lasten dom, toda zgrajen je na starem temelju in se vedno bolj maje. Nikdo ni siguren v njem; vedno prefi nevarnost, da se poruši streha in sesujejo zidovi, čijih temelj je razdrapan in poln odprtin. Umljivo je, da gledajo z grdo zavistjo na ponosno, solidno zgrajeno stavbo svojih sosedov Jugoslavije in Čehoslovaške. Nikakor se ne morejo vživeti v misel, da bo ta hiša ostala, ko njihove ropotarnice že zdavnej ne bo. Jugoslavija, ko ji zacelijo vojne rane, bo imela veliko bodočnost; njena polja bodo hranila polovico Evrope, njene gore bodo odkrile neizčrpne zaklade in njene reke bodo dajale električno silo neštevilnim novim tovarnam, ki bodo dobivale surovine iz domače zemlje ali pa po jugoslovanski trgovski mornarici iz daljne tujine. Jugoslavija ima morje — krušno mater narodov, ga nazivlje nek stari pisatelj — in sicer tudi tedaj, če začasno izgubi vse obržje v severnem delu Jadrana. Zgradila bo nove luke, nova velika pristanišča in jih zvezala z kanali in z železnicami. Vse to je seve vprašanje časa, toda za vsako stvar na svetu je potreben čas. Zrno ne požene takoj klasa, ko ga vržemo v zemljo. Toda če je zemlja dobra, ga bo poglno gotovo. Jugoslavija pa ima vse pogoje za velik razvoj in za krasno bodočnost. Ze sedaj se zanma za naše pridelke, za naše rudnike in prometne naprave ves tuji svet; prihajajo Amerikanci, Angleži, Francozi in drugi, da prouče našo zemljo in naše razmere. Izmed vseh držav čutita največ zavisti Avstrija in Italija. Kako močna je njuna zavist, spoznavamo v ljuti borbi, ki jo vodimo za Adrijo in za Koroško. Nič čudnega, ako nastopata z roko v reki proti nam. Italija si hoče priboriti popolno oblast na Jadranskem morju, Avstrija pa hoče vsaj nekoliko zrahljati silen pritisk, s katerim se naslanjate na njen droben životek Čehoslovaška in Jugoslavija. Se ga po Koroški, da dobi vsaj malo zraka v svoja dušča se pljuča, da vsaj nekoliko zaceli neznosne gospodarske razmere in svoje velikanske dolgove razdeli med nove stotisoče.

Da, ker hočemo mi Jugoslovenci, da se pod skudno streho zberejo vsi deli našega naroda, torej tudi koroški Slovenci, zato avstrijski Nemci besne in v svoji slepoti izmišljajo najostudnejše laži o nas, podkupljajo nezavedne Slovence z visokimi zneski (saj so dovolj denarja izsesali iz nas, dokler so še bili „Herrschervolk“) in žugajo z pobojji, požigi in z naskrajnejšim nasiljem, hoteč v zadnjem trenutku zbežati tisti del našega naroda, ki mora po zaslugi brezglave antantarske politike sam odločiti, ali hoče v naš novi dom. Cela stoletja so ga zatirali; še lansko leto so nemški Heimweroveri požigali slovenske domo-

Koroška ni lastnina sedanjega pokolenja, temveč imz tudi njena preteklost in bodočnost pravico, da odloči. Koroška je še last starih knezov, ki so nekoč prisegali na slovensko demokracijo. Zapisani evangelij je tujec raztrgal, ali živa beseda se je vdolbla v narodno dušo in nič je ni moglo izbrisati. Strah vas je, ki ste prelomili knežjo besedo, zakaj danes čutite bolj kot kedaj, da ta beseda ni izginila. Bode vas v srečo, zato ste zlobni.

Silno zopern mi je klobuk z zelenim trakom po „obersteirisch.“ Nedolžna stvar, kaj ne? V naših obmejnih krajih in na Koroškem ga srečujem pogosto. Vedno moram misliti na najgršo bolezen, ki se je kedaj lotila slovenske duše: na renegatstvo. Za mene je klobuk z zelenim trakom simbol slovenskega hlapčevstva. Vsi znani ljudje, ki so nosili tak-le klobuk, so bili nemčurji. Zdi se mi, da je bilo iz nemškega stališča prav, da so bili janičarji „uniformirani.“ Za nemške oči je to bilo tako prijetno, kakor je za naše zoprno.

Cankarju so doneli do smrti glasovi dveh zvončkov: ministrantskega zvončka in pa mrtvaškega zvonka; ki je spremljal njegovo mater. Tudi slovenski narod bo poslušal vse do Vstajenja dva zvona: onega od Gospe svete in zvon od Svete gore. B. B.

nekoliko skrbi tudi temu delu naše zemlje. Mislino namreč, da je naše polje vsaj toliko vredno ko pe-

tanjsko blato pri Radencih, ki ga varujejo betonizirani nasipi. Od Kapele pri Radencih nam pišejo: Ker smo ob prireditvi Bralnega društva v Radencih dne 26. septembra zamolčali imena onih, ki so delali pri gledališki predstavi nemir, smo prisiljeni danes imenoma navesti nastopni slučaj: V nedeljo, dne 3. t. m., je šel br. Tone Kimlar kot zastopnik Ljutomerskega orlovskega okrožja h Kapeli. Med potjo od postaje Hrastje-Mota mu prideta nasproti Franc Korošec in Jožei Horvat iz Hrastja, oba natrkana in ga z nožem napadeta. Fantje! Čas je, da se takih pretepačev ogiblje ter opustite nesrečno pijančevanje, ki je spravilo toliko fantov in družin v sramoto in nesrečo. Stariši, dajte svoje sinove pravočasno v pošteno družbo, da se ne boste epkrat še grenko kesali.

Tišina. Naši fihotapeji so zbegali naše ljudstvo tako, da ne upajo več sprejemati jugoslovanskega denarja. Trdijo namreč, da je ves naš denar ponarejen. Denar, ki ga fihotapeji prinesejo čez mejo, je res ponarejen in nič vreden. Zato pa ni treba sprejemati od fihotapev nobenega denarja. Enako ničvreden denar pa je tudi nemški, ker se dobi za njega komaj tretjina dobrega slovenskega. Zato se še bolj treba varovati nemškega denarja.

Negova. Bog ve kak norec je razširil pri nas govoric, da mora biti ves denar od Nemške Avstrije žigosan. Kljub vsej neumnosti te trditve se vendar

naidejo ljudje, ki to verjamejo. Opozarjamo naše ljudi, naj bodo radi našega denarja popolnoma mirni, ker je ponarejenega denarja pri nas silno malo, prinašali so ga samo tihotapeji iz Avstrije. Nemcem pa popolnoma nič ni treba žigosati našega denarja, ker se je vendar naš denar trikrat toliko vreden kot nemški. Pač pa mora naša država žigosati vedno nemške želodce z jugoslovanskim živežom, ker sicer bi bila cela Nemška Avstrija s svojimi ničvrednimi bankovci že davno tam, kjer ni muh.

Ljutomer. V dober vzgled drugim krajem v domovini so tukajšnji narodni krogi odposlali siedeče zneske za plebiscit na Koroškem: 10.000 K Jugoslov. maticice, 5500 K zbirka koroškega odbora in 6800 K izvenredna zbirka, skupaj tedaj 22.300 K.

V Ljutomersko-ormoških goricah vlada splošna zadovoljnost glede kakovosti letošnjih vinskih izdelkov, ki so kazali v pretečenem tednu 18-22 stopinj sladkorja. S pridelano množino pa ni zadovoljen niko, ker znaša povprečno komaj 1-1½ polovnjaka na oral. Vслед toplote bo vino hitro zavrelo in pokazalo kaj ima v sebi. Upamo, da bo potem oživela vinska trgovina, ker sedaj je taki položaj, da se boji vinar gradnik kupeca, kupec pa vinogradnika. Vsak čaka, kaj bo. Splošno se sodi, da letošnji pridelek ne bo zostal za onim iz leta 1917.

Slovinci širite naše liste!

Razno.

Narednik — zidar — vseučiliški profesor. Zivimo v čudni dobi. Vse je narobe. Kar je bilo pred vojno spodaj, je sedaj zgoraj in nasprotno. Tako n. pr. dobiva sedaj navaden narednik v armadi 650 dinarov ali 2600 K mesečne plače, vseučilišni profesor kateri je osivel v svoji službi, pa dobiva mesečno samo 2800 K. Zidar zasluži na uro 13 K, dnevno 104 K mesečno 3120 K. Ako zidar ni zadovoljen s svojo plačo, začne štrajkati in to se je sedaj v Srbiji že tudi zgodilo. V Srbiji dobiva sedaj zidar na dan 170 K ali mesečno 5100 K. Ako bi pa štrajkal kak vseučilišni profesor, bi prišel v disciplinarno preiskavo, bi dobival mesečno samo eno tretjino plače, a na vse zadnje bi dobil slovo!

REPERTOIRE

Slov. narodnega gledališča v Mariboru.

Cetrtek, 7. oktobra: Brat Martin. Abon. B-3.
Soboto, 9. oktobra: Hlapci. Abon. C-1.
Nedelje 10. oktobra, popoldne: Divji lovec. Izv. ab. zvečer: Samski dvor. Abon. A 4.
Torek 12. oktobra: Zemlja. Abon. B 4.
Sreda 13. oktobra: Brat Martin. Abon. C 2.
Cetrtek 14. oktobra: Marija Magdalena. Abon. B 5.
Soboto 16. oktobra: Sen kresne noči. Izven abon.

Zdravilišče Slatina Radenci

Glasovite Radenske zdravilne kopeli so p. n. posetnikom od 30. maja do 15. septembra na razpolago. V zdraviliščni restavraciji je poskrbljeno za najboljšo postrežbo po zmernih cenah.

letos zopet odprto!

Po možnosti bode vpeljan vozovni promet med zdraviliščem, Radgono in Murško Soboto. Za obilen poset se priporoča zdraviliško RAVNATELJSTVO.

„CROATIA“ zavarovalna zadruga v Zagrebu

institucija ustanovljena leta 1884.

Podružnica za Slovenijo v Ljubljani, Stari trg II.

ZAVARUJE: Življenske rente, doto otrokom, glavnice na življenje, zgradbe in premičnine proti škodi požara in strele, steklene šipe proti razbitju, proti vlom in telesnim nezgodam. — Posebno zavarovanje proti nezgodam na železnici in parobrodu za celo življensko dobo. Sprejema v vseh krajih Slovenije sposobne zastopnike in potnike, katerim se nudi prilika znatnega zaslužka. — Zastopnik v Gor. Radgoni je gospod ZDRAVKO VRLIČ, Spodnji gris št. 7.

Ustanovljeno 1903.
Štampilje
iz kavečuka in kovin
Katalog francoz.
Pečati Šablone Kliseji za tisk Vredne tiskalnice
Modeli za predtiskanje perila itd.
Novo! Datum-štamplje lastnega izdelka.
ANTON ČERNE
graveur
Ljubljana, Dvorjal trg 1

Kdor ni obnovil naročnine, naj jo poravnava takoj

GARJE

srbečico, kraste, lišaje uniči pri človeku mast proti garjam. Brez vonja in ne maže perila. 1 lonček za eno osebo s poštnino K 12/50 v lekarni TRNKOZY v Ljubljani.

Moško in žensko kolo na prodaj po nizki ceni v Gornji Radgoni, Glavna cesta 19.

Pristopajte k „Jugoslov. Matici“.

Miši, podgane, stenice, ščurki

in vsa gelazen mora pogininiti ako porablja te moja najbolje preizkušena in splošno hvaljena sredstva kot: proti poljskim mišim K 8, za podgane in miši K 8, za ščurke K 10, posebna močna tinktura za stenice K 10, uničevalec moljev K 8, prašek za uši v obleki in perilu K 6, in K 10, proti mravljam K 10, proti ušem pri perutini K 10, prašek proti mršom K 10, mazilo proti ušem pri ljudeh K 5 in K 10, mazilo za uši pri živini K 6 in K 10, tinktura proti mršom na sadju in zelenjavi (uničevalec rastlin) K 10, mazilo proti garjam K 10. Pošilja po povzetju zarod za eksport. M. Jankar, Zagreb 45, Petrinjaka ulica 3.

MASTIN

primešaj krmi; vsak teden eno pest, če pa se rabi kot nadomestilo za krmo tedaj pa dve pesti. Pet zavojčkov Mastina, prahu za pitanje zdrave, debele živine, za 6 mesecev za vsako živinčce. Dobil je najvišjo kolajno v Londonu, Parizu, Rimu, Dunaju. Tisoče gospodarjev ga hvali in ponovno kupuje. Zahtevaj ga pri lekarnarju ali trgovcu, vsak ga lahko prosto prodaja. Ali pa piši lekarni Trnkoczy v Ljubljani, Kranjske, po 5 zavojčkov. Stane K 80/50 s poštnino.

Novi koledarji za leto 1921. Cirilova tiskarna v Mariboru je izdala in razpošilja te-le koledarje za leto 1921: „Zepnibil'ežnikoledar“, trdo vezan, zelo ličen, pripraven za razne zapiske. Cena s poštnino vred 7.50 K. — „Pisarniški bilježnikoledar“, obsežen, format 26:17 cm, pripraven da stoji na mizi; ima obširne prostore za dnevne zapiske. Stane s poštnino vred 15 K, brez poštnine 12 K. Je gotovo najcenejši koledar te vrste. — Oba koledarja se toplo priporočata!

P. n. župniške urade opozarjamo, da blagovolijo takoj naročiti spovedne listke za prihodnje leto, ker je ob Novem letu tiskarna navadno močno zaposlena. — Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Gospodarska zadruga

za Prekmurje, Murško polje in Slov. gor. r. z. z. o. z.

Ima v zalozni po najnižjih dnevnik cenah razno manufakturno blago za moške in ženske obleke, barhente, vseh vrst platno, kuhinjsko posodo, riž, čaj, papriko, nanje, posplate, moške in ženske čevlje. Vseh vrst moko, zdrob, otrobe, testenine.

Kupuje zrnje, sadje, kožo, vino, sadjevec, žganje, sploh vse poljedeljske pridelke.

Posreduje pri nakupovanju strojev in vseh gospodarskih potrebščin.

Kupovati in prodajati zadrugi imajo pravico samo člani.

Novi člani se sprejemajo v zadrugi pisarni in pri podružnicah. Osrednja trgovina in pisarna v Gornji Radgoni. Podružnice: Cankova, Murška Sobota, Beltinci, Dolnja Lendava, Križevci pri Ljutomeru.

POSOJILNICA V GORNJI RADGONI

r. zadr. z n. z.

Hranilne vloge sprejema in jih obrestuje po najvišji obrestni meri. Obresti se pripisujejo koncem vsakega leta brez posebnega naročila h kapitalu. Hranilne knjižice drugih tuzemskih denarnih zavodov se sprejemajo brez vseh stroškov kot hranilne vloge, ne da bi se njih obrestovanje prekinalo. Za nalaganje po pošti so strankam na razpolago položnice kr. poštno-čerkovnega urada v Ljubljani št. 10.593. Rentni davek plačuje Posojilnica sama.

Posojila na osebni kredit, na hipoteke, trgovske kredite in v tekočem računju daje pod najugodnejšimi pogoji. Izposojuje tudi na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzema Posojilnica na sebe in dolžnik plačuje pri Posojilnici svoj dolg naprej. Stroški za to ne presegajo nikdar 10 kron. Prošnje za vključbo novih, kakor tudi za izbir plačanih posejil dela Posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

so vsak ponedeljek, torek, četrtek in petek od 9. do 12. ure dop. Ako pride na ta dan praznik, uradnje se naslednji dan. Ob uradnih dnevih se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila

se dajejo, prošnje sprejemajo in vsi drugi uradni posli izvršujejo vsak delavnik od 8. do 12. ure dop.

Uradni prostori so v lastni hiši, Glavna cesta številka 14, zraven kolodvora.